

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мельника Олександра Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII

м. К и ї в
5 квітня 2018 року
№ 33-2(I)/2018

Справа № 3-61/2018 (3245/17)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мельника Олександра Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Мельник О.А. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частини першу, другу статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон № 1697).

У частині першій статті 86 Закону № 1697 встановлено вимоги щодо пенсійного забезпечення прокурорів за вислугу років. Зокрема, прокурори, які звернулися за призначенням пенсії у період з 1 жовтня 2016 року по 30 вересня 2017 року, мають право на пенсійне забезпечення за вислугу років незалежно від віку за наявності на день звернення не менше 23 років вислуги, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів не менше 13 років.

Відповідно до частини другої статті 86 Закону № 1697 пенсія призначається в розмірі 60 відсотків від суми їхньої місячної (чинної) заробітної плати, до якої включаються всі види оплати праці, з якої було сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а до 1 січня 2011 року – страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, одержуваної перед місяцем звернення за призначенням пенсії.

З аналізу матеріалів справи вбачається, що управління Пенсійного фонду України в Держинському районі міста Харкова, до якого Мельник О.А. звернувся у жовтні 2016 року, відмовило йому у призначенні пенсії за вислугу років (21 рік 1 місяць 8 днів) на підставі статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII зі змінами (далі – Закон № 1789). Держинський районний суд міста Харкова постановою від 20 січня 2017 року залишив без задоволення позов суб'єкта права на конституційну скаргу до управління Пенсійного фонду України в Держинському районі міста Харкова про зобов'язання вчинити певні дії, зокрема призначити пенсію за вислугу років відповідно до статті 50¹ Закону № 1789. Харківський апеляційний адміністративний суд ухвалою від 23 березня 2017 року залишив без змін рішення суду першої інстанції,

зазначивши, що на час виникнення спірних правовідносин є чинним Закон № 1697, який набрав чинності 15 липня 2015 року, а наявної у Мельника О.А. вислуги років менше 23 років, тобто недостатньо для призначення пенсії за вислугу років. Вищий адміністративний суд України відмовив у відкритті касаційного провадження у справі через необґрунтованість касаційної скарги.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що частини перша, друга статті 86 Закону № 1697 суперечать вимогам статей 8, 17, 22, 46, 58 Конституції України та порушують його „гарантоване конституційне право на пенсійне забезпечення за вислугою років“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно з Конституцією України до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність), зокрема, законів; Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (пункт 1 частини першої статті 150, стаття 151¹).

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Аналіз конституційної скарги та долучених до неї матеріалів дає підстави для висновку, що Мельник О.А. не обґрунтував неконституційності частин першої, другої статті 86 Закону № 1697, а лише навів твердження про неправильне застосування судами України положень законів України про прокуратуру в різних редакціях до правовідносин щодо призначення йому пенсії. Автор клопотання цитує положення Конституції України, юридичні позиції Конституційного Суду України, наводить витяги з рішень Європейського суду з прав людини в аспекті того, які саме положення закону мають бути застосовані в його конкретній справі. На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, при призначенні йому пенсії підлягає застосуванню стаття 50¹ Закону № 1789, який втратив чинність на момент звернення Мельника О.А. за призначенням пенсії, а положення частин першої, другої статті 86 Закону № 1697 не можуть застосовуватися в його справі, оскільки вони обмежують право автора клопотання на пенсію.

Отже, Мельник О.А. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мельника Олександра Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року

№ 1697–VII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Мельник М.І.

Сас С.В.

Шевчук С.В.